

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสทางสังคมกับความวิตกกังวล และศึกษาการทำนายของเครือข่ายทางสังคม และการสัมผัสทางสังคมในแต่ละด้านกับความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดในกรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ มารดาหลังคลอดบุตรก่อนกำหนดซึ่งไม่มีภาวะแทรกซ้อนใด ๆ ภายหลังคลอดบุตร และได้รับการดูแลหลังคลอดในโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร

จากจำนวนเกิดมีชีพของการคลอดก่อนกำหนด ในโรงพยาบาลของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 5 ปี ย้อนหลัง แล้วหาค่าเฉลี่ย ได้ประชากรที่มีลักษณะที่ต้องการจำนวน 7,445 คน (กองสถิติสาธารณสุข 2530 : 41)

ตัวอย่างประชากร

การสุ่มตัวอย่างประชากรมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยคำนวณจากสูตร

$$\hat{n} = \frac{N Z^2 \sigma^2}{NE^2 + Z^2 \sigma^2}$$

เมื่อ n = ขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่น 95 % โดยที่ค่าประมาณจะไม่เคลื่อนจากค่าที่เป็นจริงเกิน E

- N = จำนวนประชากรเป้าหมายทั้งหมด
 Z = ค่าจากโค้งปกติ ณ ตำแหน่งที่พื้นที่ใต้โค้งที่
 ตำแหน่ง เท่ากับ $\frac{\alpha}{2}$ คือ 1.96
 E = ขนาดความคลาดเคลื่อนคือ 0.2 ของ σ
 (สุวัทนา สุวรรณเชตนิคม 2529 : 71-87)

จากการคำนวณจะได้ตัวอย่างประชากรจำนวน 95 คน

2. กำหนดโรงพยาบาลเพื่อใช้เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีแบ่งพวกหรือแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดแบ่งกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยเขตต่าง ๆ 24 เขต ออกเป็น 3 ชั้น ตามการจัดแบ่งของกองผังเมือง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากรและลักษณะการใช้ที่ดินเป็นเกณฑ์ในการแบ่งดังนี้

เขตชั้นใน เป็นเขตเมืองเก่าเป็นที่ตั้งของพระบรมมหาราชวัง สถาบันราชการ และศูนย์กลางพาณิชย์กรรม มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดประกอบด้วยเขตต่าง ๆ 11 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตสัมพันธวงศ์ เขตป้อมปราบ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตดุสิต เขตญาไท และเขตห้วยขวางในฝั่งพระนคร ส่วนในฝั่งธนบุรีมีเขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตบางกอกใหญ่

เขตชั้นกลาง เป็นพื้นที่ถัดจากเขตชั้นใน เป็นบริเวณที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นบริเวณที่มักอาศัยและสถาบันราชการบางแห่งประชากรหนาแน่นปานกลาง ประกอบด้วยเขตต่าง ๆ 7 เขต ได้แก่ เขตยานนาวา เขตบางเขน เขตบางกะปิ เขตพระโขนงในฝั่งพระนคร และเขตบางกอกน้อย เขตภาษีเจริญ เขตราชพฤกษ์บุรีณะ ในฝั่งธนบุรี

เขตชั้นนอก เป็นพื้นที่รอบนอกสุดของกรุงเทพมหานคร เป็นบริเวณที่มีประชากรอาศัยอยู่เบาบาง พื้นที่ส่วนใหญ่เพื่อการเกษตรกรรม แต่ในปัจจุบันได้มีการขยายตัวของที่อยู่อาศัยใหม่ ประกอบด้วยเขตต่าง ๆ 6 เขต ได้แก่ เขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง ในฝั่งพระนคร และเขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน และเขตหนองแขม ในฝั่งธนบุรี

ขั้นตอนที่ 2 สืบจรรยาชื่อโรงพยาบาลของรัฐ ที่มีแผนกคลอด และแผนกดูแลทารกคลอดก่อนกำหนดในแต่ละชั้น พบว่า

ก) กรุงเทพมหานครชั้นนอกมีโรงพยาบาลของรัฐที่มีแผนกคลอด 2 โรงพยาบาล แต่ไม่มีแผนกดูแลทารกคลอดก่อนกำหนด ดังนั้นหากมีการคลอดก่อนกำหนดทางโรงพยาบาลก็จะส่งต่อมารดาและทารกไปยังโรงพยาบาลชั้นกลางหรือชั้นใน เพื่อให้การดูแลรักษาต่อไป

ข) กรุงเทพมหานครชั้นกลางมีโรงพยาบาลของรัฐที่มีแผนกคลอดและแผนกดูแลทารกคลอดก่อนกำหนด 4 โรงพยาบาลคือ โรงพยาบาลภูมิพล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี และโรงพยาบาลศิริราช

ค) กรุงเทพมหานครชั้นในมีโรงพยาบาลของรัฐที่มีแผนกคลอดและแผนกดูแลทารกคลอดก่อนกำหนด 11 โรงพยาบาลคือ โรงพยาบาลวชิระ โรงพยาบาลเลิศสิน โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลรวมเกล้า โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลรามธิบดี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลเด็ก + โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า และโรงพยาบาลตากสิน (กองสถิติสาธารณสุข 2531)

นั่นคือ จำนวนโรงพยาบาลของรัฐที่มีแผนกคลอด และแผนกดูแลทารกคลอดก่อนกำหนดในกรุงเทพมหานครชั้นนอก : ชั้นกลาง : ชั้นใน เป็น 0 : 4 : 11 หรือ 0 : 2 : 5.5

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มรายชื่อโรงพยาบาลเพื่อใช้เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายใช้วิธีจับผลากรายชื่อโรงพยาบาลจากร้อยละ 50 ของรายชื่อที่มีอยู่ตามสัดส่วน ได้รายชื่อโรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนของ เขตชั้นกลาง 2 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลภูมิพล และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำหรับตัวแทนของเขตชั้นในได้ 6 โรงพยาบาลคือ โรงพยาบาลวชิระ โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลเด็กและโรงพยาบาลราชวิถี

3. กำหนดขนาดตัวอย่างประชากร เนื่องจากการคลอดตารกก่อนกำหนดที่มีคุณสมบัติตามต้องการ มีประมาณ 1-2 คน ต่อเดือน (สถิติการคลอดก่อนกำหนดของโรงพยาบาลรามาธิบดี 2531 : 3-5) และจำนวนการคลอดก่อนตารกก่อนกำหนด ในแต่ละโรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลมีจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรจากโรงพยาบาลต่าง ๆ แต่ละโรงพยาบาลเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน คือ โรงพยาบาลละ 12 คน รวมทั้งสิ้น 96 คน

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลมาเป็นเวลา 8 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรจึงได้ปิดการเก็บข้อมูล

ดังนั้นขนาดตัวอย่างประชากรในแต่ละโรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลจึงมีดังนี้

โรงพยาบาลภูมิพลอดุยเดช	10 คน
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	10 คน
โรงพยาบาลวชิระ	10 คน
โรงพยาบาลตำรวจ	10 คน
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	10 คน
โรงพยาบาลรามาธิบดี	10 คน

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า	10 คน
โรงพยาบาลเด็กและโรงพยาบาลราชวิถี	5 คน
รวมตัวอย่างประชากร	75 คน

4. สัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดย

1. ศึกษาจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม การสนับสนุนทางสังคม และความวิตกกังวล ในมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนด โดยได้แนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่อวัดโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม และการสนับสนุนทางสังคม มาจากแนวความคิดของไวส์ (Weiss) และเฮาส์ (House) สำหรับแนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้วัดระดับความวิตกกังวลได้แนวคิดมาจากสปีลเบิร์กเกอร์ (Spielberger) และซุง (Zung)
2. รวบรวมความรู้และแนวความคิดสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ ให้มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา แบ่งแบบสัมภาษณ์เป็น 4 ส่วน คือ
  - ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของตัวอย่างประชากร ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด
  - ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม ได้แก่ ขนาดของกลุ่มสังคม ชนิดของความสัมพันธ์ วิธีการติดต่อ ระยะเวลาที่ติดต่อ และความถี่ในการติดต่อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดได้รับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม ซึ่งมี 6 ด้าน รวม 39 ข้อคือ

ก. การได้รับการตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์	8 ข้อ
ข. การได้รับการยอมรับยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า	7 ข้อ
ค. การได้รับการตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	6 ข้อ
ง. การได้รับโอกาสในการดูแลรับผิดชอบ	6 ข้อ
จ. การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร	6 ข้อ
ฉ. การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน	6 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนด ซึ่งวัดได้จากการให้มารดารายงานความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ จำนวน 35 ข้อ

ลักษณะของแบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนให้ค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ข้อความที่มีความหมายในทางบวกมี เกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

1	คะแนน หมายถึง	<u>ไม่เป็นความจริงเลย</u>	เมื่อข้อความนั้น <u>ไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลย</u>
2	คะแนน หมายถึง	<u>เป็นความจริงเล็กน้อย</u>	เมื่อข้อความตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
3	คะแนน หมายถึง	<u>เป็นความจริงเป็นส่วนใหญ่</u>	เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นบ่อย

- 4 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด เมื่อข้อความนั้นตรงกับ ความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นประจำ

ข้อความที่มีความหมายในทางลบมี เกณฑ์การให้คะแนนเป็นดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด เมื่อข้อความนั้นตรงกับ ความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นประจำ
- 2 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเป็นส่วนมาก เมื่อข้อความนั้นตรงกับ ความรู้สึกหรือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นบ่อย
- 3 คะแนน หมายถึง เป็นความจริงเล็กน้อย เมื่อข้อความตรงกับ ความรู้สึกหรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
- 4 คะแนน หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย เมื่อข้อความนั้น ไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความจริงที่เกิดขึ้นเลย

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

เมื่อสร้างแบบสัมภาษณ์และอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ได้ตรวจสอบรายละเอียดตามเนื้อหาทางทฤษฎีและพิจารณาว่าข้อความทุกข้อเหมาะสมแล้ว จึงนำหนังสือขอความร่วมมือในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัยครั้งนี้มี 11 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพยาบาลจิตสังคม การพยาบาลสูติศาสตร์ และการพยาบาลทารกแรกเกิดมาแล้วไม่ต่ำ

กว่า 5 ปี เป็นอาจารย์พยาบาล 10 ท่าน อาจารย์ด้านจิตวิทยา 1 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก) การตัดสินความตรงตามเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ถือเกณฑ์การยอมรับ 3 ใน 4 ของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นชอบและยอมรับแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเสนอให้ปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้ในคำถามบางข้อ

การหาความเที่ยง (Reliability)

ในการหาความเที่ยงของแบบสอบถาม เมื่อได้นำแบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและปรับปรุงแล้วมาใช้กับกลุ่มประชากรซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ศึกษา โดยการสอบถามมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดทั่วไปในโรงพยาบาลของรัฐในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้สัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรจริง

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 และ 2 ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม ไม่ได้หาความเที่ยงเนื่องจากข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง

การหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 และ 4 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาค โดยมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right]$$

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 151)

เมื่อ

α = ความเชื่อถือได้

n = จำนวนส่วนที่แบ่ง

V_i = ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละส่วน

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 วัดการสนับสนุนทางสังคมทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยง 0.83
สำหรับค่าความเที่ยงเป็นรายด้าน มีดังนี้

การได้รับการตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์	0.76
การได้รับการยอมรับยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า	0.59
การได้รับการตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	0.63
การได้รับโอกาสในการดูแลรับผิดชอบ	0.68
การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร	0.71
การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน	0.66

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 4 วัดระดับความวิตกกังวล ได้ค่าความเที่ยง 0.87

ได้วิเคราะห์ความเที่ยงจากแบบสอบถามที่เก็บจริงจากตัวอย่างประชากรจำนวน
75 คน อีกครั้ง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

การสนับสนุนทางสังคมทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยง 0.92

การได้รับการตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์	0.66
การได้รับการยอมรับยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า	0.78
การได้รับการตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	0.51
การได้รับโอกาสในการดูแลรับผิดชอบ	0.68
การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร	0.82
การได้รับการช่วยเหลือด้านเงินทอง สิ่งของ แรงงาน	0.88

ระดับความวิตกกังวลทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยง 0.89

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ติดต่อบุคลากรโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. สัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์รายละ 45 - 60 นาที ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเข้าไปแนะนำตัวเองและพูดคุยเมื่อสร้างสัมพันธภาพกับมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนด ประมาณ 5-10 นาที จากนั้นจึงเริ่มสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยอ่านข้อคำถามให้มารดาฟังครั้งละ 1 ข้อ แล้วรอคำตอบที่มารดาตอบมาจากนั้นจึงถามข้อต่อไปจนกระทั่งหมดแบบสอบถามสัมภาษณ์
3. ระยะในการเก็บรวบรวมข้อมูล 8 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2532 - 1 มกราคม 2533

เกณฑ์การตัดสินและการแปลผล

ผู้วิจัย ได้กำหนดเกณฑ์การตัดสินและการแปลผล ดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมในรูปคะแนนเฉลี่ย

การแปลผล

1.00-1.49	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
1.50-2.49	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
2.50-3.49	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
3.50-4.00	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมในรูปคะแนนดิบมีจำนวน 39 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 39 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 156 คะแนน

การแปลผล

- 39-58 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
 59-79 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
 98-136 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
 137-156 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

การสนับสนุนทางสังคมแต่ละด้านในรูปคะแนนดิบ

ด้านการตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์มี จำนวน 8 ข้อ

- คะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน
 คะแนนสูงสุดคือ 32 คะแนน

การแปลผล

- 8-11 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
 12-19 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
 20-27 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
 28-32 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

ด้านการได้รับความยอมรับ ยกย่องและมีผู้เห็นคุณค่า มีจำนวน 7 ข้อ

- คะแนนต่ำสุดคือ 7 คะแนน
 คะแนนสูงสุดคือ 28 คะแนน

การแปลผล

- 7-10 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
 11-17 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
 18-24 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
 25-28 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

ด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 24 คะแนน

การแปลผล

6-8 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ

9-14 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

15-20 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

21-24 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

ด้านโอกาสในการดูแลรับผิดชอบ มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 24 คะแนน

การแปลผล

6-8 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ

9-14 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

15-20 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

21-24 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

ด้านการได้รับความช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 24 คะแนน

การแปลผล

6-8 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ

9-14 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

15-20 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

21-24 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก
 ด้านการได้รับความช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 24 คะแนน

การแปลผล

6-8 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

9-14 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

15-20 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

21-24 คะแนน หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

2. ความวิตกกังวล โดยรวมในรูปคะแนนเฉลี่ยแปลผลดังนี้

1.00-1.49 หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับต่ำ

1.50-2.49 หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับปานกลาง

2.50-3.49 หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับสูง

3.50-4.00 หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับสูงมาก

ความวิตกกังวล โดยรวมในรูปคะแนนดิบ มีจำนวน 35 ข้อ

คะแนนต่ำสุดคือ 35 คะแนน

คะแนนสูงสุดคือ 140 คะแนน

การแปลผล

35-52 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับต่ำ

53-87 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับปานกลาง

88-122 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับสูง

123-140 คะแนน หมายถึง มีความวิตกกังวลในระดับสูงมาก

3. การแปรความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (ประกอบ กรรณสูต 2525 : 113)

ค่า r	ความสัมพันธ์
$\pm .70$ ถึง ± 1.00	สูง
$\pm .30$ ถึง $\pm .69$	ปานกลาง
$\pm .00$ ถึง $\pm .29$	ต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ตามต้องการแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม ด้านขนาดของกลุ่มสังคม ระยะเวลาที่ใช้ในการติดต่อกัน และความถี่ในการติดต่อกันวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยด้านชนิดของความสัมพันธ์ในกลุ่มสังคม และวิธีที่ใช้ในการติดต่อกัน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมผัสทางสังคมและความวิตกกังวล วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสทางสังคมกับความวิตกกังวล วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
5. หาค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างขนาดของกลุ่มสังคม ชนิดของความสัมพันธ์ในกลุ่มสังคม ระยะเวลาในการติดต่อกัน ความถี่ในการติดต่อกัน วิธีที่ใช้ในการติดต่อกัน การได้รับการตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ การได้รับการยอมรับยกย่อง และมีผู้เห็นคุณค่า การได้รับการตอบสนองในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับโอกาส

ในการดูแลรับผิดชอบ การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร และการได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน กับความวิตกกังวล โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังต่อไปนี้

1. คำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ (Inter-Correlation Coefficient) และระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t - test) (Stanley 1970 : 310)
3. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ (Kerlinger and Pedhazur 1973 : 62)
4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Kerlinger and Pedhazur 1973 : 63)
5. ทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว โดยการทดสอบสถิติส่วนรวมเอฟ (Overall F - test) (Kerlinger and Fedhazur 1973 : 71)
6. สร้างสมการพยากรณ์ตัวแปร เกณฑ์ด้วยกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

ΣX = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลในตัวอย่างประชากร

(Ferguson 1981 : 49)

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX^2 = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣX = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson 1981 : 68)

3. สูตรคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X\Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน 2 ชุด

ΣX = ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1

ΣY = ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2

ΣX^2 = ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1 แต่ละคะแนนยกกำลังสอง

ΣY^2 = ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2 แต่ละคะแนนยกกำลังสอง

ΣXY = ผลรวมของผลคูณของคะแนนทั้งสองชุด

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูต 2522 : 108)

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$t = \frac{r_{xy}}{\sqrt{(1-r_{xy}^2)/(N-2)}} \quad (df = N-2)$$

เมื่อ $t =$ ค่าที

r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน 2 กลุ่ม

N = จำนวนตัวอย่าง

โดยมีชั้นแห่งความอิสระเป็น $N-2$

(Stanley 1970 : 310)

5. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวพยากรณ์ (Predictors) กับตัวเกณฑ์ (Criteria)

$$R = \sqrt{\frac{SS_{reg}}{SS_t}}$$

เมื่อ R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

SS_{reg} = ความแปรปรวนของตัวเกณฑ์ที่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวพยากรณ์

SS_t = ความแปรปรวนทั้งหมดของตัวเกณฑ์

(Kerlinger and Pedhasur 1973 : 62)

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าสถิติส่วนรวมเฟอ (Overall F-Test)

$$F = \frac{R^2(N-k-1)}{(1-R^2)k} \quad (df_1 = k, df_2 = N-k-1)$$

F = ค่าสถิติส่วนรวมเอฟ

R^2 = สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (ค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ทั้งหมด)

N = จำนวนตัวอย่าง

k = จำนวนตัวแปรพยากรณ์

โดยมีขั้นแห่งความเป็นอิสระเป็น k และ N-k-1

(Kerlinger and Pedhazur 1973 : 63)

7. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$$b_i = B_i \frac{S_y}{S_x}$$

b_i = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์

B_i = Beta Height ของตัวแปร i

S_y = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์

S_x = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์

(Kerlinger and Pedhazur 1973 : 61)

8. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบของตัว
พยากรณ์แต่ละตัวที่เข้ามาในสมการถดถอยว่าแต่ละตัวนั้น ส่งผลต่อตัวเกณฑ์หรือไม่

$$t = \frac{b_i}{SE_{b_i}} \quad (df = N-k-1)$$

เมื่อ t = สถิติทดสอบที (T-Test)

b_i = สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์

SE_{b_1} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b_1 (Standard Error)

โดยมีขั้นแห่งความเป็นอิสระ = $N-k-1$

หาค่าความคลาดเคลื่อนของสัมประสิทธิ์ถดถอย

$$SE_{b_1} = \sqrt{\frac{SS_{res} / (N-k-1)}{SS_{x_1} (1 - R_1^2)}}$$

เมื่อ SE_{b_1} = ความคลาดเคลื่อนของสัมประสิทธิ์ถดถอย

SS_{res} = ค่าความแปรปรวนของส่วนที่เหลือ

SS_{x_1} = ค่าความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ตัวที่ i ถึง k

N = จำนวนตัวอย่าง

k = จำนวนตัวพยากรณ์

10. การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

$$SE_{est} = \sqrt{\frac{SS_{res}}{N-k-1}}$$

SE_{est} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

SS_{res} = ความแปรปรวนของส่วนที่เหลือ

N = จำนวนตัวอย่าง

k = จำนวนตัวพยากรณ์

(Kerlinger and Pedhazur 1973 : 67)

11. การหาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

$$a = \bar{y} - \left(\sum_{i=1}^k b_i \bar{X}_i \right)$$

- เมื่อ $\bar{y}$ = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเกณฑ์
 $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ตัวที่ i ถึง k
 b_i = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบตัวที่ i
 ถึง k

(Kerlinger and Pedhazur 1973 : 30)

12. สร้างสมการพยากรณ์ความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนด
 ด้วยกลุ่มตัวพยากรณ์ทั้งหมด ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$$

เมื่อ y' = ความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดใน
 รูปคะแนนดิบ

a = ค่าคงที่

$b_1 \ b_2 \ \dots \ b_k$ = สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์แต่ละตัวในรูป
 คะแนนดิบ

$x_1 \ x_2 \ \dots \ x_k$ = คะแนนดิบของตัวพยากรณ์แต่ละตัว

13. สร้างสมการพยากรณ์ความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดใน
 รูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = B_1Z_1 + B_2Z_2 + \dots + B_kZ_k$$

เมื่อ Z' = คะแนนสมการพยากรณ์ความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอด
 ก่อนกำหนด ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$B_1 \ B_2 \ \dots \ B_k$ = สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์แต่ละตัวในรูปคะแนน
 มาตรฐาน

$Z_1 \ Z_2 \ \dots \ Z_k$ = คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์แต่ละตัว